

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8468/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד אלכס שטיין

העותרים: 1. עודד הוכהאזר עו"ד
2. רונן מזור עו"ד
3. שרית קילקר ראובן

נגד

המשיבים: 1. מיכאל תמיר שופט ביהמ"ש מחוזי מרכז-לוד
2. המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים
3. היועץ המשפטי לממשלה

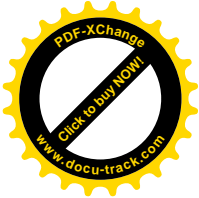
עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים: העותרים בעצמם

פסק-דין

השופט ג' קרא:

1. ביום 6.12.2020, הוגשה העתירה על ידי העותרים 1-2, עורכי דין המייצגים את העותרת 3 בתביעה אזרחית שהוגשה לבית המשפט המחוזי – מרכז לוד ועניינה אכיפת הסכם מכר במקרקעין שרכשה העותרת 3 (להלן: התביעה). העתירה היא למתן צו על תנאי להסרת חסינותו של המשיב 1, שופט בית המשפט המחוזי היושב בדין בתביעה שהגישה העותרת 3, והמורה למשיב 2, המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים, ולמשיב 3, היועץ המשפטי לממשלה (להלן: היועמ"ש), לנמק מדוע לא יורו על פתיחה בחקירה פלילית נגד המשיב 1 ועל העמדתו לדין פלילי וכן לפעול להשעייתו.

2. העותרים טוענים כי המשיב 1 פעל בתביעות המתנהלות בפניו (ת.א. 18-03-25501 ות.א. 19-02-3496) במשוא פנים ותוך פגיעה בזכויות העותרת 3 כתובעת בתביעה והדבר מתבטא, בין היתר, בהחלטות כמו: אי מתן צו גילוי מסמכים פיננסיים נגד הנתבעים, מתן החלטות המתבססות על ממצאים עובדתיים שגויים וחיובי הוצאות גבוהים נגד העותרת.

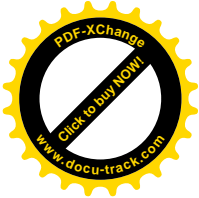
3. העותרים הגישו במסגרת התביעה בקשה אותה הכתירו כ"בקשת הבהרה" ובה תמצית הטענות הנטענות בעתירה זו בעניין המשיב 1 והגישו בקשה להורות על עיכוב ההליכים בתביעה מאותן הסיבות, עד לתום בירור החשדות נגד המותב בתיק. בהחלטה ב"בקשת הבהרה" מיום 22.11.2020, קבע המשיב 1 כי לא נמצא יסוד לנטען בבקשה הנ"ל. בהחלטה נוספת מאותו יום, המשיב 1 לא מצא מקום להורות על עיכוב ההליכים בתביעה. ביום 24.11.2020, העותרים פנו ליועמ"ש בבקשה להורות על פתיחה בחקירה פלילית והעמדה לדין של המשיב 1 בעניין התביעה.

4. העותרים הגישו עתירה קודמת (בג"ץ 5204/20) בגין אותם המעשים הנטענים בעתירה הנוכחית בקשר לתביעה (להלן: העתירה הקודמת). ביום 30.8.2020, נדחתה העתירה הקודמת על הסף, וכך נקבע:

"העותרים לא צירפו לעתירה משיבים רלבנטיים (שאליהם הקדימו ופנו העותרים בדרישה לפתיחה בחקירה, כאמור); ואם בכך לא די, העותרים לא מיצו הליכים כנדרש (בפנייה מקדימה למשיבים דכאן); ואם בכך לא די, העותרים לא צירפו אסמכתאות כדבעי לטענותיהם (אף שטענו כי בידיהם ראיות לא מבוטלות); ואם בכך לא די, הרי שעומדים לרשות העותרים סעדים חלופיים – אם על דרך של הגשת בקשה לפסלות שופט; אם על דרך של הגשת ערעור על החלטות שניוננו במסגרת החליטין האזורי; אם על דרך של פנייה לפתיחה בחקירה, ככל שאכן יש הצדקה לעשות כן (כאמור, העותרים פנו בדרישה שכזו, אך לא ברור מן העתירה מה עלה בגורלה)" (ההדגשות הוספו).

העותרים טוענים כי העתירה מוגשת כשבידם מידע נוסף לביסוס דרישתם להסרת החסינות של המשיב 1.

דיון והכרעה

5. דין העתירה להידחות על הסף. הטענות בעתירה נגד המשיב 1 מופנות בחלקן נגד החלטות שיפוטיות שנתן המשיב 1 בעניינה של העותרת 3 בתביעה ובחלקן נגד המשיב 1 עצמו – הוא השופט היושב בדין בתביעה. לרשות העותרים עומדים סעדים חלופיים ומשכך היה עליהם למצות את דרכי הערעור על החלטות שניתנו בתביעה בבית המשפט המחוזי (ראו, למשל: דפנה ברק-ארז משפט מינהלי משפט מינהלי דיוני – כרך ד' 373-374 (2017)). הלכה פסוקה היא כי "בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות שיפוטיות הניתנות בערכאות המוסמכות, ואין לאפשר עקיפת הליכי הערעור הקבועים בחוק על ידי עתירה לבג"ץ" (בג"ץ 6917/17 אסל בר לביא נ' המפקח על הביטוח באגף שוק ההון הביטוח (10.6.2018) (והפניות שם)). ככל שיש לעותרים טענות פסלות נגד המשיב 1, ההליך הנכון הוא על דרך בקשת פסלות שופט (ראו גם: פסק הדין בעתירה הקודמת. השוו: בג"ץ 6763/19 לוי נ' הרשות השופטת (22.10.2019)), כאשר דומה כי הבקשה שהוכתרה כ"בקשת הבהרה" על ידי העותרים כוונה במהותה לכך. השגה על החלטה בבקשה לפסלות שופט נעשית באמצעות ערעור על ההחלטה (ראו: סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 ותקנה 471 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984). לעניין התלונה שהגישו העותרים ליועמ"ש, סעיף 12(א) לחוק-יסוד: השפיטה קובע לעניין פתיחת חקירה והעמדה לדין של שופטים, כדלקמן: "לא תיפתח חקירה פלילית נגד שופט אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה ולא יוגש כתב אישום נגד שופט אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה". ביום 24.11.2020, העותרים הגישו ליועמ"ש בקשה להורות על פתיחה בחקירה פלילית והעמדה לדין של המשיב 1. במובן זה, העתירה שהוגשה גם מוקדמת וההליכים **לא מוצו בעניינה מאחר שלא ניתן ליועמ"ש זמן סביר להחליט בבקשה** (ראו, למשל: דפנה ברק-ארז משפט מינהלי – משפט מינהלי דיוני כרך ד 346-349 (2017)); בג"ץ 4876/19 שדה נ' משרד הבריאות (11.9.2019)). יצוין, כי העותרים התבטאו באופן בלתי הולם בעתירה כלפי השופט היושב לדין בתביעה, ובכך יש משום ניסיון בלתי תקין לפגוע במעמדם של שופטים (השוו: רע"פ 5237/19 ואן קול נ' מדינת ישראל, פס' 15 (31.10.2019)).

6. משלא נתבקשה תגובה, העתירה נדחית ללא צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ד בכסלו התשפ"א (10.12.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

מרכז מידע, טל' *3852,077-2703333 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.i> סח 20084680_Q01.docx